

การศึกษาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง
STUDYING ON ABILITY READING OF THE LEARNING DISABILITIES
WITH USING
RHYMING WORDS TELES SERIES

อาทิตยา เล็งเง๊ะ¹, พัชรี จิวพัฒนกุล², ปรีดา เบ็ญการ³
Artitaya Lengjeh¹, Pacharee Chewpattanaku², Preeda Benkam³

¹นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

¹Corresponding author, E-mail: husiffee05@gmail.com

²รองศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำสาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

³อาจารย์ ดร., อาจารย์ประจำสาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ของโรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนนเคราะห) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง และแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่ามัธยฐานค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง อยู่ในระดับดีมาก
2. ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้/ ชุดนิทานคำคล้องจอง/ การอ่าน

Abstract

The purpose of this study were 1) To study the ability in reading of students with learning disabilities using rhyming words tele series. 2) To compare the ability in reading ability of students with learning disabilities before and after of the rhyming words teles series. Participants of this study were 10 purposive selected students with learning disabilities learning trouble in reading, enrolled in Wadtasai (Dithanukroh) School, in the second semester, 2016 academic years. Research tools consisted of lesson plans in rhyming words teles series, pre-test and post-test in reading. Statistics used for hypothesis testing was the Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Ranks Test.

The results of this study were as follows:

1. The ability in reading of students with learning disabilities using rhyming words teles series was at a very good level.
2. The ability in reading of students with learning disabilities after using rhyming words teles series was statistically significantly higher than those of students before using rhyming words teles series.

Keywords: students with learning disabilities/ rhyming words teles series/ reading.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งได้ถ่ายทอดจากอดีตจนถึงปัจจุบันเป็นสิ่งที่คนไทยทุกคนควรภูมิใจและรักษาไว้ตลอดไป นอกจากนี้ภาษายังเป็นเครื่องมือสื่อความคิดและความเข้าใจที่มนุษย์ติดต่อ สื่อสารกันและกัน มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตสำหรับทุกคน อีกทั้งเป็นวิชาทักษะที่ ต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารกับผู้อื่น การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราวและประสบการณ์การพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็นโดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วยสาระต่างๆ คือการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ ให้เด็กสามารถอ่านออกเขียนได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3) ในบรรดาทักษะด้านต่างๆ นั้นทักษะด้านการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้การพัฒนาตนเองและการแก้ปัญหา ดังนั้นการฝึกทักษะด้านการอ่านจึงนับว่าเป็นและสำคัญ

ทักษะการอ่านนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยมุ่งเน้นให้อ่านออกอ่านคล่องเป็นสำคัญก่อนจึงจะไปสู่ทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนเพราะก่อนที่จะเริ่มพัฒนาการเขียนได้นั้นต้องมีทักษะการฟังการพูดและการอ่านมาก่อน (บันลือ พฤกษ์วัน, 2533: 56) ดังนั้น การอ่านจึงต้องพัฒนาเพื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้และให้ผู้เรียนใช้การอ่านแสวงหาความรู้รับรู้เรื่องราวต่างๆ

ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้พัฒนาตนและฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ การอ่านจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้วิชาต่างๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถในด้านการอ่านทั้งสิ้น ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านส่งผลให้ทักษะด้านการฟัง การพูดและการเขียนดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่นๆ ดีตามไปด้วย (ชุติวรรณ เจริญสุข, 2553: 1)

จากผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนพิการเรียนร่วม ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ทั้งในโรงเรียนต้นแบบ โรงเรียนแกนนำและโรงเรียนเรียนร่วมของ ปีการศึกษา 2559 ภาคเรียนที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 พบว่า มีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่าน จำนวน 995 คน จากนักเรียนทั้งหมด 8,731 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1, 2558) จากการรายงานผลโครงการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา 2558 ของโรงเรียนวัดท่าไทร พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่าน มีผลการประเมินตามตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 โดยความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนกลุ่มนี้อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยร้อยละ 55 อยู่ในระดับที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ คือร้อยละ 75 มีจำนวน 35 คน (โรงเรียนวัดท่าไทร (ดิตถานุเคราะห์), 2558) นักเรียนกลุ่มนี้อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องส่วนใหญ่เป็นคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป เมื่อผู้วิจัยได้ทำการประเมินในการวัดความสามารถของนักเรียนกลุ่มนี้ โดยได้ทำการทดสอบการอ่านคำจากบัญชีคำพื้นฐานของคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป ตามระดับชั้นที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ พบว่า นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการอ่านคำมีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ต่ำกว่าระดับชั้นที่ตนกำลังศึกษาอยู่อย่างน้อย 2 ชั้นปี ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้ไม่สามารถอ่านคำพื้นฐานของระดับชั้นที่ตนศึกษาอยู่ได้ ดังนั้นครูจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนกลุ่มนี้ให้มีผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์การประเมินของโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิตถานุเคราะห์)

โรงเรียนวัดท่าไทร (ดิตถานุเคราะห์) เป็นโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 การจัดการเรียนการสอนมีการปรับหลักสูตร จัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีการทำบันทึกหลังการสอน จากการสอนพบปัญหาในการอ่านหลายอย่าง เช่น นักเรียนอ่านคำไม่ถูกต้องตามหลักการอ่าน จำรูปพยัญชนะ สระและผันเสียงไม่ได้ จำพยัญชนะตัวสะกดไม่ได้ อ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ได้ และไม่มีลักษณะนิสัยรักการอ่าน ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาที่ค่อนข้างช้าจึงส่งผลให้ระดับผลการเรียนภาษาไทยต่ำกว่าเป้าหมายของสถานศึกษาและส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ ที่ต้องใช้ภาษาทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และปัญหาที่พบบ่อย คือ การอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ส่วนใหญ่เป็นคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป จากการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนโดยการอ่านคำจากบัญชีคำพื้นฐานซึ่งเป็นคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปตามระดับชั้นที่นักเรียนศึกษาอยู่ พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มนี้มีความสามารถในการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปต่ำกว่าระดับชั้นเรียนที่ตนกำลังศึกษาอยู่ พบว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ไม่สามารถอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปจากบัญชีคำพื้นฐานของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่าน

วิชาภาษาไทยเป็นฐานในการเรียนรู้โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่ต้องรับช่วยเหลือโดยเร่งด่วนคือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ซึ่งมีข้อจำกัดในการเรียนที่มากกว่านักเรียนทั่วไปเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรตระหนักและพัฒนาทักษะการอ่านทั้งนักเรียนปกติทั่วไปและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (สุจริตเพียรชอบ, 2540: 9) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นเด็กที่มีความบกพร่องจากสภาวะและกระบวนการทางจิตวิทยาส่งผลให้เกิดความบกพร่องในด้านการใช้ภาษาทั้งการพูด การฟัง การเขียน รวมถึงทักษะการอ่านทั้งอ่านออกเสียงและสะกดคำสภาวะความบกพร่องดังกล่าวยังเป็นปัญหาในด้านการเรียนคณิตศาสตร์อีกด้วยเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างรวมไปถึงเด็กที่ได้รับบาดเจ็บทางสมองเด็กที่มีปัญหาทางการอ่าน (Dyslexsia) เด็กที่มีปัญหาในด้านการฟังและพูด (Aphasia) แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาอันเกิดจากความบกพร่องทางสายตาความบกพร่องทางการได้ยินและการเคลื่อนไหวภาวะปัญญาอ่อนความบกพร่องทางการมองเห็นและความเสียเปรียบทางสภาวะแวดล้อม (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 64- 65)

นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีปัญหาที่แตกต่างกัน แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ศรียา นิยมธรรม (2541: 54) ได้อ้างถึงงานวิจัยของศาสตราจารย์ Elizabeth Copbit ที่สรุปไว้ดังนี้ ปัญหาการเรียนรู้อันของเด็กกลุ่มนี้ ไม่สามารถแก้ไขหรือใช้เทคนิคในแบบฝึกหัดแบบใดแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว ครูผู้สอนจึงมีบทบาทในการใช้เทคนิควิธีสอนใช้สื่อ รวมทั้งสร้างสรรค์สื่อที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็กแต่ละบุคคล โดยใช้วิธีสอนที่หลากหลายเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะสอนซ้ำ ย้ำ ทวน (สุนีย์ แก้วของแก้ว, 2549: 3) กล่าวว่าการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียน การสอนโดยใช้คำคล้องจองซึ่งเป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียน สามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นภายในเวลาที่จำกัด

คำคล้องจองเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของภาษาไทย คนไทยได้ชื่อว่าเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน ดังนั้น การใช้คำคล้องจองกันในภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จึงไม่ใช่เรื่องแปลกนักและการที่เราคุ้นเคยกับคำคล้องจองนี้เองอาจเป็นสาเหตุทำให้เราไม่เห็นความสำคัญ หรือไม่เห็นว่าเป็นลักษณะพิเศษในภาษาไทย ซึ่งที่จริงเป็นลักษณะพิเศษส่วนเดียว เพราะในภาษาอื่นไม่มี จะมีก็เป็นคำประพันธ์ไปเลย ไม่ใช่ภาษาที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน เครือรัตน์ เรื่องแก้ว (2554)

การอ่านคำคล้องจองเป็นส่วนหนึ่งในทักษะการอ่านคำภาษาไทย คำคล้องจอง หรือ คำสัมผัส เป็นคำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งของบทกวี คือเป็นคำที่ใช้สระเดียวกัน มีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกันแต่ควรมีพยัญชนะต้นต่างกัน ทั้งนี้ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-ป.3) การฝึกทักษะการอ่านคำคล้องจองยังเป็นเทคนิควิธีสอนอีกอย่างหนึ่งในการสอนการฝึกอ่านที่ดี เพราะการอ่านคำคล้องจองทำให้นักเรียนอ่านคำได้อย่างสนุกสนานสามารถจดจำคำได้ดีคำคล้องจองยังทำให้นักเรียนมีทักษะในการคิดคำสัมผัสสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการเรียนและแต่งคำประพันธ์ในขั้นที่สูงขึ้น (ธัญวรรณ เภาโพธิ์, 2554)

การจัดกิจกรรมให้เด็กควรมีส่วนช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการและการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่การจัดกิจกรรมการอ่านคำคล้องจองจึงเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาการจดจำคำได้ง่าย เด็กเกิดความสนุกสนาน ฝึกกระบวนการคิดสร้างสรรค์คำที่หลากหลายรู้จักจินตนาการเกี่ยวกับเนื้อหา คำคล้องจองที่อ่าน เพื่อให้เด็กเกิดพัฒนาการด้านการอ่านดังที่ ผดุง อารยะวิญญู (2547: 32) กล่าวถึงคำสัมผัสว่าเป็นการฝึกทักษะในการออกเสียง โดยใช้คำที่มีเสียงสระคล้องจองกัน เด็กจะจำเสียงสระและรูปร่างตัวพยัญชนะได้

จึงจะอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง เสียงที่ได้ยินชัดเจนที่สุดคือเสียงสระ การใช้คำสัมผัสที่มีเสียงสระคล้องจองกัน ในการสอน จะช่วยทำให้รู้จักการพ้องเสียง ทำให้เด็กเพลิดเพลินและอ่านได้ดีขึ้นสอดคล้องกับ จิระประภา บุญนิศย์ และคณะ (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการสอน บทหรือกรอนหรือคำสัมผัสคล้องจองว่าเป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมโดยช่วยให้ผู้ใหญ่และเด็กมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์และส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา นอกจากนี้ยังเพิ่มพูนความรู้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ จังหวะ วรรณคดีตอนในการอ่านหนังสือได้ดีอีกด้วย

การสอนอ่านคำคล้องจอง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กได้ใช้ภาษาเป็นสื่อกลางถ่ายทอดไปสู่คนอื่นเช่นเดียวกับการพูดผ่านคำคล้องจอง ซึ่งเป็นคำประพันธ์ที่ใช้ถ้อยคำง่ายๆ เหมาะแก่เด็กวัยเริ่มเรียน ทั้งนี้ในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกระดับ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต่างให้ความสนใจที่จะส่งเสริมการอ่านของเด็กเริ่มเรียนด้วยแนวคิดที่ว่า เด็กเริ่มเรียนควรได้รับการกระตุ้นให้ลองอ่านเมื่อเขาพร้อมโดยผู้ใหญ่จะต้องเอาใจใส่ทุ่มเทเวลาอ่านให้เด็กฟังอย่างสม่ำเสมอ สิ่งที่อ่านควรครอบคลุมสิ่งที่มีความหมายต่อเด็กเพราะเด็กจะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สารที่อ่านให้เด็กฟังนั้นควรสร้างความสนุกสนานให้แก่เด็กและเร้าความสนใจใคร่รู้ให้เด็กติดตามไปสู่การอ่านได้ต่อไป (นิตยา ประพฤติกิจ, 2542)

การใช้คำคล้องจองเป็นเครื่องมือสอนอ่านให้เด็กได้ผลอย่างดียิ่ง เพราะคำคล้องจองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาให้แก่เด็ก นับตั้งแต่เด็กปฐมวัยในครรภ์ของมารดา หากมารดาได้ขับเสียงเพลง หรือท่องบทประพันธ์ เด็กจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงเพลงและบทประพันธ์นั้นได้ จากบทพิสูจน์ของวงการแพทย์พบว่า อัตราการเต้นหัวใจของทารกจะเพิ่มขึ้น เมื่อให้ทารกฟังเพลง ฟังภาษาที่มีจังหวะหรือทำนอง ทารกจะเคลื่อนไหวร่างกายมากขึ้น เมื่อได้ยินเสียงเหล่านั้น ทารกในครรภ์จะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเสียงไพเราะที่มีเสียงสูงๆ ต่ำๆ เมื่อทารกออกมาจากครรภ์ของมารดาแล้วทารกจะแสดงความรู้สึกเพลิดเพลิน พอใจในการได้ยินเสียงมารดาขับกล่อม ซึ่งจะไปเกี่ยวข้องในการรับรู้จากสมองของเด็กด้วย (บุษผา เรืองรอง, 2550)

นิทานนับได้ว่าเป็นมีความสำคัญต่อการพัฒนาความพร้อมทางภาษาได้อีกส่วนหนึ่งเพราะเด็กมักจะชอบนิทานทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิทานมีภาพสวยงามและมีเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตของเด็ก มีตัวละครในนิทานที่เด็กๆ คั่นเคยและมีสีสันสวยงาม นอกจากนี้นิทานยังทำให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีในด้านการอ่าน อีกทั้งเป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้สามารถจดจำจากลำแสงแสดงออกและมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่ฟังปรารถนาออกจากรูปแบบนั้นยังช่วยตอบสนองความต้องการของเด็กเช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความสัมพันธ์ผล ความต้องการเป็นที่ยอมรับ เนื้อหาของนิทานที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการดังกล่าว จะช่วยให้เด็กสมความปรารถนาและมีความสุขกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ (สมศักดิ์ ปริบูรณ์, 2542)

ในเรื่องของสมอง พบว่า สมองของเด็กเล็กมีความไวต่อการรับเสียงที่มาพร้อมกับจังหวะและทำนอง การจัดโปรแกรมการอ่านสำหรับเด็กเริ่มเรียน จึงควรเริ่มต้นจากการฟังเพลง บทคำคล้องจอง นิทานบทกลอนที่มีจังหวะ ความจริงนี้เป็นที่ประจักษ์ของทุกชาติในโลกจึงมีบทร้องเล่นของเด็กประจำชาติ คนทุกชาติจะใช้บทเท่กล่อมลูกเพื่อพัฒนาภาษาแก่เด็ก และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่าน ครูมักให้เด็กฟังเสียงไปพร้อมกับการเห็นภาพ สมองของเด็กจะจดจำข้อมูลทันที และเมื่อฟังซ้ำ เห็นภาพซ้ำ สมองของเด็กจะถอดแบบแผนของเสียง (Sound pattern) ที่สัมพันธ์กับแบบแผนการสะกด (Spelling pattern) ออกมาได้สำเร็จ เมื่อเด็กเห็นคำที่มีแบบแผนที่แตกต่างกัน เด็กจะรู้ว่าเสียงที่แตกต่างกันนั้น ย่อมใช้ตัวอักษรต่างกันด้วย ดังนั้น การท่องคำคล้องจองพร้อมเห็นตัวหนังสือนั้น สมองของเด็กจะรู้จักความสัมพันธ์ระหว่าง

เสียงกับสัญลักษณ์รู้จักพยัญชนะตัวแรกของคำนั้น และมีความสุขจากการฟังภาษาไเพราะจากคำคล้องจอง ซึ่งเป็นวิธีการที่น่าสนใจเพราะง่ายต่อการจำ หากได้มีการสอนซ้ำย้ำทวนเด็กก็จะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเพิ่มขึ้น ทั้งยังมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด จึงเป็นการดึงดูด ทำให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้พร้อมทั้งเป็นสื่อที่สามารถนำมาใช้ได้ง่ายไม่ยุ่งยาก และง่ายต่อความเข้าใจการสอนด้วยคำคล้องจองเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้โดยนักเรียนเองอย่างอิสระ และสร้างสรรค์ภายใต้ความดูแลและการให้คำแนะนำของครูผู้สอน การวิจัยครั้งนี้อาจจะเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เราได้ทราบว่าผลในการพัฒนาการเรียนการสอนสามารถเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีคะแนนทางการเรียนสูงขึ้นส่งผลต่อการพัฒนาความเข้าใจในแบบแผนของการอ่านได้ต่อไป (พรวิไล เลิศวิชา, 2550)

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยในเรื่องการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปโดยใช้การสอนด้วยชุดนิทานคำคล้องจองเพื่อเป็นสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน การอ่านคำด้วยตนเองและเพื่อศึกษาความสามารถทางด้าน การอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อัตตาภิบาลชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 โรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนนนครราชสีมา) ปีการศึกษา 2559 โดยใช้การสอนด้วยชุดนิทานคำคล้องจองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่าน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการสอนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการสอนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่าน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการสอนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองอยู่ในระดับดี
2. ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังเรียนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 995 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 โรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนนนครราชสีมา) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 คน โดยใช้แบบคัดกรองของ

กระทรวงศึกษาธิการ

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การสอนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความสามารถทางการอ่าน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย คำศัพท์ที่ใช้นำมาจากบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 คือ คำคล้องจองที่ประกอบด้วยสระเปลี่ยนรูป สระลดรูปและสระคงรูป คือ สระอะ สระเอะ และสระอัว รวมทั้งหมด 21 คำดังต่อไปนี้

สระอะ ได้แก่ ฟัน ผัก ชัน ตัด ถึง รัง ซัก

สระเอะ ได้แก่ เข็ม เล็บ เข็น เป็ด เต็ม เด็ก เจ็บ

สระอัว ได้แก่ สวม มะม่วง พวง ขวด งวง ป่วย ถ้วย

ขอบเขตระยะเวลา

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ตั้งแต่วันจันทร์-วันศุกร์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 60 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ที่ 5 ใช้เวลา 4 วัน โดยใช้เวลาในการทดลองรวม 24 ครั้ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้** หมายถึง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความยุ่งยากหรือลำบากในเรื่องการอ่านโดย ไม่สามารถอ่านคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปได้ซึ่งกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดท่าไทร (ดัดถานุเคราะห์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

2. **การสอนอ่านโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง** หมายถึง หนังสือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการเลือกคำจากบัญชีคำพื้นฐาน ชั้น ป.1 และ ป. 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นคำที่ประกอบด้วย สระเปลี่ยนรูป สระลดรูป และ สระคงรูป คือ สระอะ สระเอะ และ สระอัว จำนวน 21 คำ

3. **ความสามารถในการอ่านคำ** หมายถึง พฤติกรรมการออกเสียงคำที่มีสระลดรูปและ สระเปลี่ยนรูป คือ สระอะ สระเอะและสระอัว ได้ถูกต้องซึ่งวัดได้จากการอ่านคำจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การสอนอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปคือ สระอะสระเอะ และ สระอัว โดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง

2. ชุดนิทานคำคล้องจองการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปจำนวน 3 เล่ม

3. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูป สระลดรูปและสระคงรูปจำนวน 1 ฉบับ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 โรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนาคูเคราะห์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 คน

การสำรวจปัญหาในการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบและแบบสำรวจของ ศาสตราจารย์ดร.ผดุงอารยะ วิทยุ ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูป สระลดรูป และสระคงรูป คือ สระอะ สระเอะ และสระอัว จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง จำนวน 24 แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดนิทาน จำนวน 3 เล่ม และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป คือ สระอะ สระเอะ และสระอัว จำนวน 1 ฉบับ มีจำนวน 21 คำ ได้ทดลองใช้ที่โรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนาคูเคราะห์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

ดำเนินการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ในวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2560 ได้ดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนการสอน (Pretest) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปสระลดรูป และสระคงรูป คือ สระอะ สระเอะ และสระอัว เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ที่ 5 ใช้เวลา 4 วัน วันละ 60 นาที โดยใช้เวลาในการทดลอง รวม 24 ครั้ง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ถึงวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2560 เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนแล้วทำการประเมินหลังเรียน (Posttest) ในวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2560 โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน คำ ที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐานค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังเรียน โดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC)

2. การหาค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

2.1 ค่ามัธยฐาน (Median)

2.2 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

ใช้ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัย

ตาราง 1 ความสามารถทางการอ่านคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดนิทาน คำคล้องจอง

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 21 คะแนน)	ระดับ	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 21 คะแนน)	ระดับ
1	4	ปรับปรุง	21	ดีมาก
2	3	ปรับปรุง	18	ดีมาก
3	5	ปรับปรุง	21	ดีมาก
4	2	ปรับปรุง	21	ดีมาก
5	6	ปรับปรุง	20	ดีมาก
6	4	ปรับปรุง	19	ดีมาก
7	3	ปรับปรุง	20	ดีมาก
8	2	ปรับปรุง	17	ดีมาก
9	5	ปรับปรุง	21	ดีมาก
10	6	ปรับปรุง	21	ดีมาก
Mdn	4	ปรับปรุง	21	ดีมาก
IQR	2.5	ปรับปรุง	3	ดีมาก

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนความสามารถทางการอ่านคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองก่อนได้รับการทดลองโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองอยู่ระหว่าง 2-6 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 4 และมีค่าพิสัยควอไทล์เท่ากับ 2.5 มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับปรับปรุง หลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองแล้ว มีคะแนนอยู่ระหว่าง 17-21 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 21 และมีค่าพิสัยควอไทล์เท่ากับ 3 มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดีมาก

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 21 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน $D=Y-X$	ลำดับที่ของ ความต่าง	ลำดับตาม เครื่องหมาย	
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			+	-
1	4	21	17	9.5	9.5	
2	3	18	15	2.5	2.5	

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 21 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน D=Y-X	ลำดับที่ของ ความต่าง	ลำดับตาม เครื่องหมาย	
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			+	-
3	5	21	16	6.5	6.5	
4	2	18	16	6.5	6.5	
5	6	21	15	2.5	2.5	
6	4	21	17	9.5	9.5	
7	3	20	17	9.5	9.5	
8	2	17	15	2.5	2.5	
9	5	21	16	6.5	6.5	
10	6	21	15	2.5	2.5	
					T+=55	T-=0*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า การศึกษาความสามารถในการอ่านคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถทางการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถทางด้านกรอ่าน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการสอนอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองก่อนเรียนอยู่ในระดับปรับปรุง และการสอนอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและลดรูปหลังเรียน จากการใช้ชุดนิทานคำคล้องจองอยู่ในระดับดีมากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูป สระลดรูปและสระคงรูปโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้โดยมีการสอนอ่านเป็นขั้นตอน 5 ขั้นตอนด้วยกัน ซึ่งทำให้นักเรียน เรียนรู้และเกิดทักษะในเรื่องของการอ่าน รู้จักการท่องจำ จำคำได้ดี และเมื่อสอนซ้ำๆ หลายๆ ครั้งเด็กก็จะจำคำคำนั้นได้แม่นยำยิ่งขึ้น ทั้งยังเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เมื่อได้อ่านเป็นจังหวะ และคำที่สัมผัสกัน รวมถึงประโยชน์ของการสอนอ่านจากคำคล้องจองคือครูและเด็กจะมีปฏิสัมพันธ์กันและกัน ขณะทำกิจกรรมการอ่านเด็กได้ฝึกอ่านอย่างเป็นธรรมชาติผ่านการฟังคำคล้องจองมีความสุขกับจังหวะของคำคล้องจอง ได้สัมผัสกับเสียงที่ไพเราะ

หรือสุนทรีย์ทางเสียง ความรู้สึกที่ดีต่อการอ่านจะเกิดขึ้น ครูสามารถใช้ความพอใจของเด็กที่มีต่อคำคล้องจอง ในการพัฒนาความเข้าใจในแบบแผนของการอ่าน อีกทั้งยังได้เรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว วัฒนธรรม ประเพณี คุณธรรม จากเนื้อหาของคำคล้องจองอีกด้วยซึ่งจะส่งผลทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านได้ดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของบุปผาเรืองรอง (2547) และยังได้แนวคิดในการผลิตหนังสือนิทานจากสมปอง หลอมประโคน (2544: 24) ที่ว่าในการผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็กควรเลือกให้เหมาะสมกับความสนใจ และระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เนื้อหาของนิทานไม่ควรสั้นหรือยาวเกินไปมีโครงเรื่องและ ภาษาที่ซับซ้อนจนเกินไป นอกจากนี้นิทาน ควรมีเนื้อเรื่องและเนื้อหาทางภาษาที่เหมาะสม และสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนด้วยดังที่ ศศิธร ชาญเจริญ (2552: 66) ได้ศึกษาการสอนอ่านเป็น คำโดยใช้ภาพประกอบเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีปัญหาทางการ เรียนรู้ พบว่า หลังการสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความสามารถ ในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวสูงกว่าก่อนสอน เช่นเดียวกับ กัญญารัตน์ ตุงตามชาติ (2551: 63) พบว่าการ สอนที่ใช้เพลงประกอบภาพ ทำให้กลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านคำเพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับวีไลพร สายจันทร์ยूर (2549: 40) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพลายเส้น ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความ สามารถในการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นและยัง สอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2547) ที่กล่าวถึงคำสัมผัสว่าเป็นการฝึกทักษะในการออกเสียงโดยใช้คำ ที่มีเสียงสระคล้องจองกัน เด็กจะจำเสียงสระและรูปร่างตัวพยัญชนะได้ จึงจะอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง เสียง ที่ได้ยินชัดเจนที่สุดคือเสียงสระ การใช้คำสัมผัสที่มีเสียงสระคล้องจองกันในการสอน จะช่วยทำให้รู้จักการ พ้องเสียง ทำให้เด็กเพลิดเพลินและอ่านได้ดีขึ้น และสุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541: 253) ที่กล่าวไว้ว่าคำคล้องจอง จะมีเสียงสัมผัสคล้องจองกันช่วยให้จำง่ายแก่การจดจำและจำได้แม่นยำทั้งยังให้ความสนุกเพลิดเพลิน

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุด นิทานคำคล้องจอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนการ สอนที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยองค์ประกอบหลายๆอย่าง เช่น การสอนอย่างเป็นขั้นตอนจากง่ายไปหายาก สอนซ้ำๆ มีการปฏิบัติจริง มีภาพ มีเสียง มีสีสัมผัสสวยงาม ประกอบกับเนื้อหาที่ง่ายต่อการอ่าน สอนโดยให้ นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนจะทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินกระตือรือร้นในการเรียน ดังเช่นผดุง อารยะวิญญู (2544: 62) ที่กล่าวว่าแนวทางการแก้ปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้บางคนที่เรียนรู้ได้ดีโดยการรับรู้ทางสายตานั้นสามารถใช้นิทานที่มีภาพประกอบเนื้อหาใช้คำง่ายๆ ช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถอ่านและเข้าใจคำ สามารถจับใจความสำคัญของ นิทานที่อ่านได้เกิดความสนใจเกี่ยวกับตัวเองน้อยลงและหันมาสนใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวมากขึ้นทำให้ความ สามารถในการอ่านของนักเรียนได้ดีขึ้นเช่นเดียวกับ จุมพลบุญฉ่ำ (2548: 59) ได้ศึกษาผลการสอนโดยวิธี จำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการสอนโดยวิธีจำผ่านสายตา จากการใช้บัตรภาพมีความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงใจ วรธรรณสังข์ (2541: 43-47) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือที่มีรูปภาพและ เนื้อหาเป็นลักษณะนิทาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่อ่านด้วยหนังสือที่มีรูปภาพ

สูงกว่าก่อนอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยิ่งสอดคล้องกับอธิบาย เชื้อทอง (2546: 67) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้ทรัพยากร ซึ่งทดลองกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพในการอ่านคำยากก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นอกจากนี้ไพเราะ พุ่มมัน (2544: 7) กล่าวว่าครูควรใช้เพลงหรือคำคล้องจองมาร้องหรือมาท่องจำเพื่อให้เด็กหันมาสนใจและร้องตามครูและควรเป็นคำคล้องจองที่สั้นๆ สนุกสนานเด็กจำได้ง่าย จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 และ จเร ฤทธิ์แก้ว (2548: 5) ได้ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีจัดประสบการณ์ทางการอ่าน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนโดยใช้วิธีจัดประสบการณ์ทางการอ่านสูงกว่าก่อนสอน

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการอ่านโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองช่วยทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เรื่องการอ่าน สามารถจดจำคำได้อ่านหนังสือได้เข้าใจในสิ่งที่ได้อ่านได้เรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนานและสามารถช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จในการเรียนมีการพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ยังทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนและเชื่อมั่นในตนเองได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การสอนอ่านโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองนี้เป็นวิธีการสอนที่ใช้กับเด็กปกติที่เริ่มหัดอ่านได้เพื่อฝึกท่องจำคำสำหรับเนื้อหาว่างก่อนนำไปฝึกฝนในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านใช้สอนเป็นรายบุคคลหรือสอนเด็กกลุ่มเล็กๆ
2. ควรนำการสอนอ่านคำโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจองไปสอนรวมกับวิธีการสอนอื่นๆด้วยเพราะจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญารัตน์ ตุงตามชาติ. (2551). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำโดยใช้และไม่ใช้เพลงและภาพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เครือรัตน์ เรืองแก้ว. (2554). **หนังสือชุดรักภาษาไทย”คำคล้องจอง”**. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชุติวรรณ เจริญสุข. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- จเร ฤทธิแก้ว. (2548). การศึกษาทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีจัดประสบการณ์ทางการอ่าน. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิระประภา บุญยนิษฐ์ และคณะ. (2544). วิธีช่วยให้เด็กรักการอ่าน: สำหรับพัฒนาเด็กอนุบาลและ ช่วงชั้นปีประถม 1-3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จุมพล บุญฉ่ำ. (2548). ผลการสอนโดยวิธีการจำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพเพื่อเพิ่มความสามารถ ในการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้. ปริญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดวงใจ วรรณสังข์. (2541). การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบพยัญชนะไทย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธัญวรรณ เภาโพธิ์. (2554). การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยคำที่ประสมกับสระโอะลตรูป ไม่ถูกต้องโดยการใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงคู. โรงเรียนบ้านดงคูสพ. สุโขทัย เขต 2. ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2542). “การพัฒนาการอ่านของลูก” คู่มือในการสร้างเสริมและปลูกฝังนิสัย รักการอ่านให้ลูกน้อย. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- บันลือ พฤษะวรรณ. (2533). การสร้างและการสอนประสบการณ์ภาษาของมนุษย์. เอกสารประกอบคำบรรยาย ณ สำนักงานศึกษาธิการเขต 8. เชียงใหม่.
- บุษผา เรืองรอง. (2550). การให้การศึกษและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- _____. (2547). การพัฒนาภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ผดุง อาร ยะวิญญู. (2542). เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: PA.Art & Printing.
- _____. (2544). เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: พี. เอ. อาร์.ท. แอนด์พริ้นติ้ง.
- _____. (2547). แบบฝึกอ่าน เขียน เรียนดี. กรุงเทพฯ: บริษัทโกลบอล เอ็ด.
- ไพเราะ พุ่มมัน. (2544). การพัฒนาคุณภาพนักเรียนก่อนประถมศึกษาสู่ผลงานทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- พรพิไล เลิศวิชา. (2550). สมอเรียนรู้อย่างไร. กรุงเทพฯ: ศาเลาแดง .
- โรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนนุเคราะห์). (2558). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. โรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนนุเคราะห์)
- วิไลพร สายจันทร์ยู. (2549). การสอนโดยใช้สื่อภาพหลายเส้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่าน สกตคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร ธัญญาเจริญ. (2552). การสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบเพื่อเพิ่มความสามารถใน

- การอ่านคำประสมสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยคณาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรียา นิยมธรรม. (2541). การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ
- สมปอง หลอมประโคน. (2544). การใช้กิจกรรมการเล่นเพื่อส่งเสริมทักษะ ฟัง – พูด ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศม.(การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ บริบูรณ์. (2542). นิทานสำหรับเด็ก. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุจรีต เพียรชอบ. (2540). ศิลปะการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- สุนีย์ แก้วของแก้ว. (2549). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่3 โดยใช้แบบฝึกการ ประสมอักษร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต1. (2558). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สำนักงานเขตพื้นที่ฯ.
- อรัญญา เชื้อทอง. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บทร้อยกรอง. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.